

mora imeti vsako dekle in vsaka gospodinja, so imele udeležence tečaja še gmotni dobiček. V denarju so prispevale za ves tečaj skupno 254 Din. Poleg čistega dobička od prireditve so še poslali prispevke: občina Velenje in sreški kmetijski odbor 200 Din ni 150 Din. Tako izkazuje končni obračun nad 300 Din prebitka, ki se je enakomerno razdelil med tečajnice. Ko še dospe za uboge udeležence podpora banske uprave, se tudi ta med najbolj potrebne razdeli. Tako je ta prvi gospodinjski tečaj kljub nasprotovanju in protagitaciji od gošove strani vse stransko dobro uspel in imajo samo veliko moralno in gmotno škodo tista dekleta, ki so ga v nerazumljivi lahkomišelnosti odklanjala. Ob koncu se prireditelj tečaja, deklinski krožek prosvetnega društva, najprisrčnejše zahvaljuje vsem, ki so k njegovemu uspehu kakor že koli pripomogli, zlasti pa Lesjak Ivanu, po domače Kranjcu v Št. Janžu, ki je kazal še največ razumevanja in

je tudi ves obilni inventar za tečaj brezplačno iz Doberne pripeljal in od tod zopet do ceste odpeljal. Če bo banska uprava še kedaj tak tečaj v Št. Janžu dovolila, upajmo, da bo zanj več razumevanja in več odziva v splošno korist naših družin in njenega gospodinjstva.

Sv. Pavel pri Preboldu. Čitatelji »Slovenskega gospodarja« so jako hvaležni piscem za navodilo in nasvete »Fantom vojakom«. Le žal, da nekateri fantje takšna navodila radi prezrejo ali celo ometavajo. Pri nas so se zbrali fantje v Društvenem domu že 14 dni pred odhodom. Domača dva gg. bogoslovca sta jih okrepila z lepimi nauki. Zadnji dan se je brala sv. maša za vojake novince. Cerkveni pevci (moški zbor) so krasno peli; fantje pa so pristopili k mizi Gospodovi. Slovo je bilo jako ganljivo. Matere so jokale, fantje pa so peli in vriskali ter se odpeljali z okrašenim vozom pred vojašnico v Celje. Bilo je lepo, ker med njimi ni bilo pijancev in pretepačev.

— Tukajšnja Sadjarska podružnica gradi sušilnico za sadje in hmelj. Ker bo stavba združena s precejšnjimi stroški, bodo člani podružnice vprizorili v ta namen igro: »Naša kri«. Občinstvo se zelo zanima, ker bode igra vprizorjena na prostem in sicer na dvorišču graščine Prebold na Vnebohod dne 30. maja ob treh popoldne.

Pišec. V nedeljo dne 26. t. m. priredi pevsko društvo iz Artič v Slomškovem domu v Pišecah veseloigro. Smeha bo na cente. Kdor pa želi vedeti, kakšna bo igra, naj pride gledat, mu ne bo žal. Vsi od daleč in blizu vabljeno! Predstava bo po večernicah.

Živela abstinenca!

Napij se iz studenca,
živela abstinenca!

Odprta noč in dan so groba vrata

Bistrica pri Rušah. V cvetu svoje mladosti je po kratki, a trpljenja polni boleznici dne 4. maja, ob 11. uri ponoči, v bolnišnici v Mariboru izdihnila vzorna deklica in vrla učenka Anica Tancer, hči posestnice in vdove Matilde Tancer na Bistrici pri Rušah, svojo lepo dušo. Kakor uniči preko noči mrzla slana pomladno cvetje, tako je pokosila sredi noči nepričakovano njeno mlado življenje blede smrti. Pokojna Anica je bila rojena na Bistrici pri Rušah ter je obiskovala osnovno šolo v Rušah. Bila je zelo pridna učenka, pravi vzor vsem součenkam v razredu in šolarjem sploh. Zastrupila si je kri s tem, da je stopila na zrjaveli žrebelj, kar je bilo vzrok, da je morala kljub vsemu zdravniškemu prizadevanju v bolnišnici zapustiti ta svet. Smrtni boj je junaško prenašala, dokler ji niso prevelike bolečine, zvezane s srčnimi krči, končale življenje. Dva dni kasneje so jo prenesli ob veliki udeležbi občinstva na njen zadnji

dom na poboško pokopališče. Mrtvaški sprevod je vodil njen gospod katehet iz Ruš, ki je izvršil tudi vse cerkvene obrede. Ob odprtem grobu se je od rajne Anice v ganljivih in v srce segajočih besedah poslovila gđc. M. Marinšek iz Laznice pri Linibušu. Njej, g. katehetu in vsem prijateljem in znancem, ki so nepozabno Anico spremlili na njeni zadnji poti, bodi tem potom izrečena prisrčna zahvala! Ti pa, draga Anica, ljubljena svoje Te tako ljubeče in neotolajljive matere in drugih svojcev, počivaj v miru in večna luč naj Ti svesti v nebesih, kjer kraljuje večna pomlad!

Spodnja Sv. Kungota. Izpočetka je smrt našemu kraju bolj prizanašala, zato pa je bila bolj neusmiljena v začetku majnika. En dan je zvonilo kar trem: fantoma Francu Bauman in Francu Kaspar, ki sta bila vsak nekaj nad 30 let stara; tretji mrlič pa je bil najstarejši faran Jožef Tavželj, v 94. letu. Kranjska ko-

renina, pošten, delaven in varčen, je le nekaj mesecev bolehal, duševno zdrav do zadnjega. Pred kratkim je dal postaviti blizu doma lepo kapelico, kjer je rajnemu ganljivo govoril v slovo na dan pogreba p. Gabrijel iz Maribora. Vsi trije rajni naj počivajo v miru!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Smrt žanje pri nas neizprosno naprej, izbira pa najstarejše farane. Dne 9. majnika smo pokopali 86letnega Petra Korošeca, bivšega uglednega kmeta na Malni. V nedeljo dne 12. maja popoldne pa smo položili k zadnjemu počitku bivšega šentjurskega župana Jurija Kranerja v Jurjevskem dolu. Bil je 30 let župan prejšnje občine Sv. Jurij, dočakal je starost 84 let. Bil je tudi oče farnih siromakov ter še je v nedeljo dne 5. t. m. jim zadnjikrat razdelil mesečno podporo po pozni službi božji. Med tednom je obolel, huda pljučnica je pritisnila; po dvanedveni boleznici je, okrepčan z zadnjimi sv. tolažili, preminul. Na zadnji poti ga je sprem-

domove in se skrili v gozdove od Svetih gor do Podreče.

Vojaki so temeljito preiskali zrevolucionirane župnije. Prijeli so le primeroma malo res krepkih možakarjev, katere so brez nadaljnjega polovili in jih odgnali v Brežice.

Očividci pripovedujejo še danes, kako žalosten je bil pogled na te reveže. Vkljeni so bili po dva in dva na kratkih verigah, ki so bile spete s podolžnimi lanci. Kakor sužnje so odpeljali te žrtve v Celje in jih oddali v zapore tamošnjega okrožnega sodišča. Pričela je dolgotrajna ter dolgovezna preiskava in ta je pokazala slednjič čisto drugo sliko, nego si jo je bila naslikala politična oblast na neosnovane ter zbegane ovadbe.

Sodnija se je popolnoma prepričala, da je podžgala ljudsko nevoljo in zakrivila zadnji krvavi dogodek več ali manj politična oblast sama.

Na dolgi verigi v Celje pripeljane kmete, ki so bili obdolženi najhujšega hudodelstva, so po temeljiti preiskavi izpustili. Z izpustitvijo nedolžnih so se upali iz šum ter iz Gore tudi oni, katerim je morda

vest očitala, da so le kaj zakrivali. Ni se zmenil za nje ne okrajni glavar in tudi nobeden orožnik!

Eden glavnih vzrokov, da niso prenehali že koj po novih odporih kmetov napram razkuževalni komisiji, je bil tudi ta, ker je bilo pri politični oblasti in pri komisiji nemško ter nemškutarsko uradništvo. Nemško čuteči so že tedaj prežali na vsako priliko, da so se lahko znosili nad slovenskim kmetom. Slovenski kmet, iz katerega se je množilo ter obnavljalo slovensko izobraženstvo, je bil nemškutariji trn v peti. Ker drugače niso mogli toliko privijati Slovencev, so jim pač škodovali po možnosti na videz nedolžni način za obči blagor potrebnega — razkuževanja. Ako bi jim bilo istinito samo za pobijanje ter iztrebljenje trtne uši, bi bili svoje delo vršili po trgatvi in ne ob času, ko so resnično povzročali vno gradnikom največjo škodo!

Moramo pa tudi povedati, da so se kmetje v tem zadnjem puntu upravičeno postavili po robu in so s svojo puntarsko organizacijo dokazali politični oblasti, da niso več brezpravni tlačani! Za slučaj, da bi bil kmet v spodnjih krajih mirno gledal početje ušive komisije, bi mu bila ta čepela na vratu, dokler bi še

na starost prenižka. Pred nedavnem se je odlomila s tega drevesa precej debela veja. Rastlinoslovec in profesor W. G. Land je določil po obročih na veji, da mora biti orjaška cipresa stara najmanj 7000 let. Drevo meri v višini odraslega moža 50 čevljev v premeru.

Roko so odsekali javno krog leta 1800 v Augsburgu na Nemškem vsakemu, ki je gojil pri kockanju.

Opat pl. Hirschau je iznašel uro, s pomočjo katere je bilo mogoče ugotoviti ter predložiti premikanja nebesnih teles.

Že v 13. stoletju naletimo v Nemčiji na tri- in v Parizu na štiri-nadstropne hiše.